

ע"פ 5157/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5157/15

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בתל-אביב-
יפו מיום 20.7.2015 בת.פ. 4058-05-14 שניתנה על
ידי כבוד השופטת ל' מרגולין-יחידי

בשם המערער: עו"ד יהושע רובין

פסק-דין

לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום תל-אביב (השופטת ל' מרגולין-יחידי) מיום 20.7.2015 שלא לפסול עצמה מלדון בת"פ 4058-05-14.

1. נגד המערער הוגש ביום 27.4.2014 כתב אישום בגין מעשים מגונים במספר נערות עת ששימש בשנת 2009 כמאבטח ומלווה טיולי בתי ספר. ביום 21.4.2015 החלה להישמע פרשת ההגנה. בתום הדיון הודיע בא-כוח המערער כי ישנם שלושה עדים אשר אותם לא הצליח לזמן ליום הדיונים. בא-כוח המערער עמד על חשיבות עדים אלה לפרשת ההגנה. בעקבות כך החליט בית המשפט על דחיית מועד סיום שמיעת הראיות. ביום 9.6.2015 התקיים דיון נוסף בו

עמוד 1

ביקש בא-כוח המערער בשנית דחייה על מנת לאפשר לו להעיד את אותם עדים, שלפי הנטען לא אותו. בית המשפט דחה בקשה זו, למעט בנוגע לעדה אחת. ביום 20.7.2015 התקיים דיון בו נחקרה עדה זו, כמו גם עד נוסף שאותר. במהלך אותו דיון שיתפה השופטת מרגולין-יחידי את הצדדים בהתרשמותה, כי בניגוד לטענת בא-כוח המערער כי מדובר בעדות חיונית שהצדיקה את דחיית הדיון, למעשה לא היה בה כדי לסייע בבירור השאלות שבמחלוקת.

2. בתום הדיון הודיע ב"כ המערער:

"אלו עדיי, וזאת בכורח הנסיבות, כיוון שביהמ"ש לא אפשר לי להזמין עדים נוספים שהיה קשה לאתרם, ונגרם עיוות דין חמור וקיפוח זכויות הנאשם"

בתגובה לאמירה זו ציינה השופטת מרגולין-יחידי:

"איני סבורה כי נגרם עיוות דין לנאשם בהחלטותי, ואני מפנה להחלטות הקודמות, ולאורכות יוצאות דופן שניתנו להגנה למיצוי הבאת עדים. כפי שצינתי היום בפני הסנגור, התרשמתי לאחר שמיעת שני העדים הנוספים, כי בניגוד להצהרותיו כי מדובר בעדים מהותיים מאוד, הלכה למעשה לא אלה פני הדברים, ובשיחות טלפון פשוטות עם אותם עדי הגנה מבעוד מועד, ניתן היה לוודא מה גזרת פעילותם ולהבין מידת תרומתם האפשרית להגנת הנאשם".

3. מיד לאחר חילופי דברים אלה הגיש המערער בקשה לפסלות שופט. השופטת מרגולין-יחידי דחתה את הבקשה, ומכאן הערעור שלפניי. טענת המערער היא כי אמירותיה והחלטותיה של השופטת מרגולין-יחידי יוצרות חשש כי היא בעלת דעה קדומה וכי התגבשה אצלה "תוצאה סופית" בטרם הסתיים ההליך. כמו כן קבל המערער על כך שהשופטת מרגולין-יחידי לא התייחסה לטענתו בדבר השיהוי שבהגשת כתב האישום. לטענתו, שיהוי זה הוא שהקשה עליו באיתור העדים מלכתחילה.

4. לאחר שעיינתי בטענות המערער, הגעתי למסקנה שיש לדחות את הערעור, וזאת ללא צורך בקבלת תגובת המשיבה.

5. כידוע, בהתאם לאמור בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, המבחן לפסלות שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. טענתו העיקרית של המערער נוגעת להתבטאויותיה של השופטת מרגולין-יחידי. ואולם, התבטאות של שופט אינה מהווה, על פי רוב, עילה לפסלותו (ראו, למשל, ע"פ 4651/90 אשור נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(4) 787, 789 (1990); יגאל מרזל דיני פסלות שופט 190 (2006) (להלן: מרזל)). בענייננו, אף שאמירות בית המשפט הן בעלות נופך ביקורתי, אין מדובר באמירות המלמדות על קיומו של משוא פנים כלפי המערער. אין בהן משום גיבוש דעה סופית החורצת את דינו. אין בהן הבעת דעה כלפי סיכוייו. הן אינן קובעות ממצאים כנגדו. בסופו של דבר, השאלה שבה בית המשפט נדרש להכריע היא אשמתו או חפותו של המערער. בשאלה זו לא הביע בית המשפט כל דעה. מסיבה זו לא מצאתי כי דעתה של השופטת נעולה, ולא יתאפשר לה לשפוט משפט צדק (ראו: רע"א 287/88 מנוף סיגנל חברה לפיננסים והשקעות בע"מ נ' סליימה, פ"ד מד(3) 758 (1988)). משכך, לא ניתן לומר כי קיים חשש ממשי למשוא פנים המצדיק פסלות (ראו, למשל, ע"פ 3007/05 כהן נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (19.4.2005); מרזל, בעמוד 194).

6. כך גם ההחלטה הדיונית בדבר אי מתן ארכה נוספת לאיתור עדי ההגנה אינה מצדיקה פסילה. קבלת החלטות דיוניות במסגרת ההליך אינה יוצרת כשלעצמה חשש למשוא פנים (ראו: ע"פ 8999/14 בן שטרית נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (1.1.2015); מרזל, בעמודים 174-178). זאת, מבלי להביע דעה באשר לטענת המערער בדבר השיהוי שבהגשת כתב האישום שהוביל לקושי באיתור עדי הגנה, או בשאלה אם ראוי היה לדחות את הדיון. ההחלטה תעמוד, במידת הצורך, לבחינה בערעור.

7. סוף דבר - לא מצאתי ממש בטענות המערער כי קביעותיו והתבטאויותיו של בית המשפט מצביעות על משוא פנים בעניינו. כפי שכבר נקבע פעמים רבות בפסיקה, אין בתחושות סובייקטיביות כדי להקים עילת פסלות (ראו, למשל, ע"פ 4304/13 זמיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (27.6.2013)).

דין הערעור להידחות.

ניתן היום, י"א באב התשע"ה (27.7.2015).

ה נ ש י א ה